

Sygn. akt *XVII AmT 81/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia SO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. B.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o **nałożenie kary pieniężnej**

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

z dnia 6 marca 2018 roku nr (...)

- zmienia decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 6 marca 2018 roku nr (...) w ten sposób, że obniża nałożoną na A. B. karę pieniężną do kwoty 100 (sto) złotych,
- nie obciąża A. B. kosztami zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt XVII AmT 81/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 6 marca 2018 r., znak: (...) na podstawie art. 210 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1954 z późn. zm., zwanej dalej „Pt”), oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm., zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na A. B., w związku z niewywiązaniem się z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianego w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2012 nałożył na A. B. karę pieniężną płatną do budżetu Państwa za niewypełnienie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych Pt, tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej danych, o których mowa w art. 7 ust. 2 Pt za 2012 r. w wysokości 3 000 PLN.

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła A. B., podnosząc zarzut naruszenia art. 189g§1 k.p.a. zgodnie , z którym kara pieniężna nie może zostać nałożona jeżeli minęło 5 lat od dnia naruszenia. Dodatkowo wskazała, że działalność gospodarcza przez nią prowadzona została zawieszona we wrześniu 2013 roku, a nadto wymierzona kara przekracza jej możliwości finansowe i jest dal nie wysoce uciążliwa.

Mając powyższe na uwadze skarżąca wniosła o uchYLENIE zaskarżonej decyzji w całości.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 26 stycznia 2018 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2012 r. Jednocześnie Prezes wezwał przedsiębiorcę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. /k. 1-2 akt adm./

Przedsiębiorca nie zajął stanowiska w sprawie. Nie przekazał również danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. /okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w części dotyczącej wysokości nałożonej na skarżącą kary.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, iż powód nie przedłożył Prezesowi UKE we właściwym terminie danych o których mowa w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2012.

Na wstępie należy przywołać treść art. 209 ust. 1 pkt 1 – ustawy Prawo telekomunikacyjne, kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej.

W dniu 12 grudnia 2018 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1118), którymi ustawodawca zmienił m. in. art. 7 ust. 1 Pt oraz art. 209 ust. 1 pkt 1. Zgodnie z przepisem art. 12 Ustawy zmieniającej, do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Ustawy zmieniającej, dotyczących nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej za naruszenia, o których mowa w przepisie art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt, zastosowanie mają przepisy dotychczasowe.

Treść przepisu art. 209 ust. 1 Pt dotyczy niewypełniania obowiązku udzielania informacji oraz dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą. Przedmiotowy obowiązek został przez ustawodawcę nałożony na podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji. Jednym z nich jest obowiązek sprawozdawczy, określony przepisem art. 7 ust. 2. Pt, zgodnie z którym przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym były równe lub mniejsze od kwoty 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych. W oparciu o powyższe regulacje prawne, należy wskazać, że strona powodowa, jako przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego Przez Prezesa UKE pod numerem (...), była zobowiązana do

przekazania przedmiotowych danych Prezesowi UKE na podstawie art. 7 Pt, co stanowi okoliczność bezsporną. Poza sporem jest również, iż Przedsiębiorca nie przedłożył we właściwym terminie danych wymaganych w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2012.

W art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt jest mowa o niewypełnieniu obowiązku udzielania informacji lub dostarczenia dokumentów przewidzianych ustawą. Podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji są często obciążone przez ustawę - Prawo telekomunikacyjne obowiązkiem udzielania Prezesowi UKE stosownych informacji lub przedstawiania odpowiednich dokumentów. Informacje te i dokumenty są wykorzystywane przez Prezesa UKE przed podejmowaniem decyzji dotyczących rynku telekomunikacyjnego. (zob. M. Rogalski, Komentarz do art. 209 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, System Informacji Prawnej LEX).

Niebagatelna jest także kwestia, iż naruszenie przez przedsiębiorcę art. 7 ust. Pt utrudniło Prezesowi UKE realizację określonych zadań. Powód nie dopełnił przedmiotowego obowiązku nawet po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. W związku z niewypełnieniem przez przedsiębiorcę przedmiotowego obowiązku, Prezes UKE nie był w posiadaniu informacji, które w sposób racjonalny i rzetelny umożliwią dokonanie oceny aktualnego stanu rynku telekomunikacyjnego. Dlatego tak istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy.

Strona powodowa nie wypełniła ciążącego na niej obowiązku udzielenia informacji Prezesowi UKE. W konsekwencji przyjąć należało, że nieudzielenie informacji we wskazanym wyżej okresie miało negatywny wpływ na analizę rynku, jak również wypełnianie przez pozwanego jego ustawowych zadań, jako regulatora rynku telekomunikacyjnego. Na uwagę zasługuje również fakt, iż strona powodowa jest przedsiębiorcą, dlatego też oczekiwania wobec posiadanej przez nią wiedzy, znajomości prawa oraz skrupulatności są istotnie zwiększone.

Bezzasadny jest zarzut skarżącej naruszenia art. 189g§1 k.p.a. dotyczącego upływu terminu przedawnienia. Postępowanie w sprawie zostało wszczęte przez Prezesa Urzędu w dniu 26 stycznia 2018 roku i dotyczyło niewywiązania się przez skarżącą z obowiązku sprawozdawczego za rok 2012. Termin wykonania zobowiązania upływał w dniu 31 marca 2013 roku, a więc do naruszenia obowiązku doszło w dniu 1 kwietnia 2013 roku. Zgodnie z treścią art. 189g§1 k.p.a. administracyjna kara pieniężna nie może zostać nałożona, jeżeli upłynęło pięć lat od dnia naruszenia prawa albo wystąpienia skutków naruszenia prawa. Wskazany w cytowanym przepisie termin upłynął w dniu 1 kwietnia 2018 roku. Mając zaś na uwadze fakt, że decyzja w sprawie została wydana w dniu 23 marca 2018 roku, należy stwierdzić, że termin wskazany w art. 189g§1 k.p.a. nie upłynął.

Przedsiębiorca podlega karze pieniężnej określonej w art. 209 ust. 1 Pt. Zgodnie z tym przepisem wysokość kary pieniężnej wynosi do 3% przychodu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. W przedmiotowej sprawie Prezes URE nie dysponował informacjami o przychodach strony powodowej. Z uwagi na nieprzekazanie przez Przedsiębiorcę danych o przychodzie w poprzednim roku kalendarzowym, Prezes UKE dokonał ustalenia podstawy wymiaru kary w sposób szacunkowy. (art. 210 ust. 3 Pt).

Skarżąca przedstawiła Sądowi wraz z wnioskiem o zwolnienie od opłaty sądowej dane dotyczące jej aktualnych możliwości finansowych. Dokumenty powyższe nie zostały zakwestionowane przez pozwanego. Zgromadzone informacje jednoznacznie wskazują, że kara w wysokości 3000 zł zdecydowanie przekracza możliwości finansowe skarżącej. Sąd zdaje sobie sprawę, że kara powinna nieść w sobie także ładunek represyjności, aby odstraszać od naruszania obowiązującego prawa, jednakże w tym wypadku kara w wysokości 100 złotych nie jest karą symboliczną, ale także odczuwalną dla skarżącej.

Kara w wysokości 100 zł będzie na tyle odczuwalna dla powódki, aby spełnił swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powódka, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁶⁴§2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 102 k.p.c., zasadą słuszności. Sąd, tak zwalniając skarżącą od opłaty od odwołania, jak i zmniejszając karę miał na uwadze trudną sytuację majątkową powódki, dlatego też uznał, że zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, wobec którego nie należy obciążać skarżącej kosztami zastępstwa procesowego pozwanego.

SSO Dariusz Dąbrowski